

שוכה ישראל עד יי אלהיך פי בשלדת בעונה : תשב אנוש עד דפא . ותאמר שובו בני אדם : קרוב ייך כל קראי
 לכל אשר יקראהו באמת : רחמיק רבים אל תבא כרחם אב לוי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות אשרי יי הושיעה כי לא על

מו מיוסד ע"פ א"כ ובסופו בנימין
אלהינו ואלהי אבותינו
 אמונת מאז ארשת נובשפתים . בתפקה ובתחנין דפוק שיערי דלתים . גשתנו עדיך
 בזריות ולא בעצלתים . דחורת רוע פירעניות המתרגשות לעתותים :
 הננו אתנו לך בשברון רוח ודכאות לב . ודות לפניה כל פתול ועקשות לב . זה חוקר
 לבבות הרופא לשבירי לב . חדש רוח נכון בקרבנו וברא לנו מהור לב : טכסת
 מקדם אלו ימים עשרה . יחיד כם לשוב ולמצא כפרה . כל השנה ככה לרבים מסורה .
 לשיע ולענות בכל עת ציקה וצרה : מהר היחיד ושב בנתיים מוחלין לו . נו איש
 ולא שב אין תקנה לעוילו . סדר וערה כל אילי נביות להועילו . עותר וצועק ואין
 שומע לו : פגיעת הרבים והיחיד לך לבד עולה . צור כי אתה שומע תפקה .
 קבלנו ברצון המציאנו מחילה . רצנו בקרבן כליל ועולה : שפוט תשפוט אותנו
 ברחמים וחסמה . בניה יחוסיה לקיחיים לך לסגלה . יוקש מרים יצלל במצולה .
נצח להלך בכל מיני תהקה :

אל מלך ויעבור יי וסלחת סלה לנו כי אתה אלהים ARC 40752 / D1-14

תמים עש"ה לנגלה שמי בנות הכהן וכדורו למעני טכנת ערקא : השפלות השפלות והכקועות : מית' עדתך הכעיסה : בית קדשנו ישע'
 ש"ד : שלמו באש תלי' ע"ד ונ"ל לארץ בלי וא"ו העיטוף ככתוב ובסליחות בוא"ו כשיבוש : הושיעה יי'ב : בנשף' כאשר הכה והוא עש"ה כ"ס הכס
 אריה מיער' ויש פס עירוב פרשיות כי השעם עשורש שוף כמו הוא יסופך ראש שענינו הכלל והקבטל משורש שף שענינו נשיכה כמו נשפת ברוח או חשך אעילה
 נכסף כפרש יום ושניה אין להם טעם כזה וי"ט טעם אחרם ו"ל דסף מדוכתי' ולפ"ו אין תקום לנו"ן ונס' בו אין לו שחר כזה : דועכו' כמו : בתשרי'
 מו"ל אמרו שחלש בתשרי נהרג וקביעת התענית ס' ליום ג' : כורתיים ויוגבים' עובדי כרמים ושדות שפשיח' כעובד פלר מרגיו' הדרך כמש"ה וכן היום
 הדלי' וגו' : להם כרמיים ויגבים ירמיו' ל"ט הם נשחתו ביום הרב גדליה בן אחיקם : קבטה' סכרתה : שרידנו' שאריתנו : ביטה' אראוי הכיטה ככתוב וככה
 כרמיים כל מש"כ צהמשיל' : זפע' כפש' עשין' : כושף' שוכה הו' י"ד : תשכח תלי' ז' : קרוב ה' קת"פ :
אמנות : כרת כרית ואעכש שהטעם תועיל לחוטא וכן"ט נאמת כשיבוש כי יוסר חירו האלף : לעתותים' כרכווי השני' שלא כדת כי אין בעתה טבע הונג' :
 דכיות' משקל חדש ובלתי מיוחס ללב ככל המקר' : ודות' כמו להתוד' ושרשו ידה ונל' מונו להתוד' כמו מן ירא ידע למען תורה כבורה אליו אתודע
 והער' והג"כ כמו שלא יתכן לאמר המקור מן ירא ידע וורוא וודוע ככה לא יתכן לומר מן ידה ודות אשר ככה התיר לעמנו לומר וזכחו כס' ל"כ מטעם הכתוב

